

สนค. ให้ข้อมูลแนวโน้มเงินเฟ้อ ปี 2567

นายพูนพงษ์ นัยนาภากรณ์ ผู้อำนวยการสำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์การค้า (สนค.) เปิดเผยถึงแนวโน้มเงินเฟ้อปี 2567 ว่ายังคงชะลอตัวต่อเนื่องเป็นปีที่ 2 ตามแรงกดดันด้านอุปทานที่ทยอยคลี่คลายลง ประกอบกับภาครัฐมีมาตรการเพื่อลดค่าครองชีพให้กับประชาชนอย่างต่อเนื่อง โดยคาดการณ์ว่าอัตราเงินเฟ้อปี 2567 จะอยู่ระหว่างร้อยละ (-0.3) – 1.7 และค่ากลางอยู่ที่ร้อยละ 0.7

โดยอัตราเงินเฟ้อปี 2566 สูงขึ้นร้อยละ 1.23 ซึ่งมีสาเหตุหลักจากการสูงขึ้นของราคาอาหารสด อาทิ ข้าวสารเจ้า ตามราคาในตลาดโลกที่ปรับตัวสูงขึ้น ไข่ไก่ จากต้นทุนการผลิตที่สูงขึ้น ผักและผลไม้ เนื่องจากสถานการณ์เอลนีโญ ส่งผลให้การเพาะปลูกพืชสำคัญบางชนิดต้องเผชิญกับสภาพอากาศที่ไม่เอื้ออำนวย ขณะที่ผลไม้บางชนิดราคาสูงขึ้นซึ่งเป็นผลจากการส่งออกขยายตัวดีขึ้น นอกจากนี้ อาหารบริโภคในบ้านและนอกบ้าน ปรับราคาสูงขึ้นตามต้นทุนการผลิตและวัตถุดิบที่ราคาเพิ่มขึ้น สำหรับสินค้าที่ราคาลดลง อาทิ เนื้อสุกรและน้ำมันพืช ตามอุปทานที่เพิ่มมากขึ้น และน้ำมันเชื้อเพลิงตามสถานการณ์ราคาน้ำมันในตลาดโลก และมาตรการของภาครัฐ

สำหรับทิศทางของเงินเฟ้อในปี 2567 สนค. คาดการณ์ว่าอัตราเงินเฟ้ออยู่ระหว่างร้อยละ (-0.3) – 1.7 และค่ากลางอยู่ที่ร้อยละ 0.7 ชะลอตัวจากปี 2566 และเป็นการชะลอตัวต่อเนื่องเป็นปีที่ 2 ติดต่อกัน โดยมีแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงของราคาสินค้าและบริการ ดังนี้ **กลุ่มที่ 1** สินค้าและบริการที่ราคามีแนวโน้มลดลง ได้แก่ น้ำมันเชื้อเพลิง จากฐานที่สูงของปีที่ผ่านมา และแรงกดดันของภาวะเศรษฐกิจโลกที่ยังไม่ฟื้นตัวเต็มที่ รวมทั้งมาตรการด้านพลังงานของภาครัฐ **กลุ่มที่ 2** สินค้าและบริการที่ราคาคงที่หรือมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในอัตราที่ลดลง ได้แก่ ค่าเช่าบ้าน และค่าโดยสารสาธารณะ ซึ่งราคามีแนวโน้มคงที่ เนื่องจากมีการทยอยปรับราคาไปแล้วในช่วงที่ผ่านมา ขณะที่ข้าว แป้ง และผลิตภัณฑ์จากแป้ง ไข่และผลิตภัณฑ์นม ผักสด ผลไม้สด และอาหารบริโภคในบ้านและนอกบ้าน ราคามีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในอัตราที่ลดลง โดยเฉพาะราคาสินค้าทางการเกษตรตามภาวะผลผลิตในประเทศและตลาดโลกที่ยังมีข้อจำกัดจากสถานการณ์ภัยแล้ง และ **กลุ่มที่ 3** สินค้าและบริการที่ราคามีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ได้แก่ เครื่องประกอบอาหาร และเนื้อสัตว์ เป็ด ไก่ และสัตว์น้ำ ตามต้นทุนที่เพิ่มขึ้นและจากฐานราคาที่ต่ำในปีที่ผ่านมา รวมทั้งการเติบโตอย่างต่อเนื่องของภาคการท่องเที่ยว โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาครัฐมีมาตรการเพิ่มเติมในเรื่องฟรีวีซ่า จะสร้างอุปสงค์ต่อสินค้าและบริการในภาคท่องเที่ยว ส่งผลให้ราคาค่าโดยสารเครื่องบิน ห้องพักรวม และค่าทัศนอาจร ปรับราคาสูงขึ้นซึ่งเป็นเงินเฟ้อในส่วนที่สะท้อนถึงการเติบโตของเศรษฐกิจ

นอกจากนี้ ยังมีมาตรการภาครัฐที่ส่งผลทั้งทางตรงและทางอ้อมต่ออัตราเงินเฟ้อ โดยมาตรการที่ส่งผลโดยตรง ได้แก่ การตรึงราคาค่าไฟฟ้าเดือนมกราคม – เมษายน 2567 สำหรับกลุ่มเปราะบางที่ใช้ไฟฟ้าน้อยกว่า 300 หน่วยต่อเดือนไว้ที่ 3.99 บาทต่อหน่วย ส่งผลให้ดัชนีราคาค่ากระแสไฟฟ้า ลดลงร้อยละ -4.40 (ส่งผลต่อเงินเฟ้อร้อยละ -0.17) การตรึงราคาน้ำมันดีเซลไม่เกิน 30 บาทต่อลิตร ในช่วงเดือนมกราคม – มีนาคม 2567 ส่งผลให้ดัชนีราคาน้ำมันดีเซล ลดลงร้อยละ -13.23 (ส่งผลต่อเงินเฟ้อร้อยละ -0.39) และการตรึงราคาแก๊สหุงต้ม อยู่ที่ 423 บาทต่อถัง ในช่วงเดือนมกราคม – มีนาคม 2567 ส่งผลให้ดัชนีราคาแก๊สหุงต้มสูงขึ้นร้อยละ 2.12 (ส่งผลต่อเงินเฟ้อร้อยละ 0.01) สำหรับมาตรการที่ส่งผลทางอ้อม ได้แก่ การปรับค่าจ้างขั้นต่ำเฉลี่ย 345 บาทต่อวัน หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.37 ส่งผลต่อคำสั่งซื้อของผู้บริโภคกลุ่มผู้ใช้แรงงาน (ส่งผลต่อเงินเฟ้อร้อยละ 0.13 – 0.25) นโยบายดิจิทัลวอลเล็ต 10,000 บาท ส่งผลต่อคำสั่งซื้อ

ของผู้บริโภคส่วนใหญ่เพิ่มขึ้นในช่วงเวลาที่จำกัด (ส่งผลกระทบต่อเงินเฟ้อร้อยละ 0.16 – 0.30) และการแก้ไขปัญหาหนี้ครัวเรือน ซึ่งแม้จะยังอยู่ในระดับสูง แต่ภาครัฐได้มีนโยบายและมาตรการต่าง ๆ เพื่อรองรับการแก้ไขปัญหาหนี้ครัวเรือน ซึ่งน่าจะสามารถทำให้แรงกดดันต่อสถานการณ์หนี้ครัวเรือนทยอยคลายตัวลง และส่งผลให้กำลังซื้อของประชาชนปรับตัวดีขึ้น

ผอ.สนค. กล่าวทิ้งท้ายว่า ผลของปัจจัยและมาตรการดังกล่าว อาจส่งผลกระทบต่อเงินเฟ้อมากหรือน้อยกว่าที่คาดการณ์ได้ ขึ้นอยู่กับพฤติกรรมของผู้บริโภคและการตอบสนองของผู้ประกอบการ นอกจากนี้ ยังต้องติดตามสถานการณ์ความขัดแย้งในภูมิภาคต่าง ๆ ของโลกที่มีความไม่แน่นอนและคาดการณ์ไม่ได้ อาทิ การโจมตีเรือขนส่งสินค้าในทะเลแดง เป็นต้น ซึ่งกระทรวงพาณิชย์ในฐานะหน่วยงานที่มีบทบาทและภารกิจสำคัญในการดูแลค่าครองชีพของประชาชน จะติดตาม ดูแล และบริหารจัดการราคาสินค้าและบริการอย่างใกล้ชิด ให้ราคาสินค้าและบริการมีความเหมาะสม และไม่สร้างภาระให้กับประชาชน นอกจากนี้ สนค. ในฐานะหน่วยงานที่จัดทำเครื่องชี้วัดค่าครองชีพและเงินเฟ้อของประเทศ จะพัฒนาเครื่องชี้วัดทางเศรษฐกิจต่าง ๆ ที่หน่วยงานจัดทำอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการวางแผน หรือการกำหนดนโยบายและมาตรการทางเศรษฐกิจต่าง ๆ ได้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

สำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์การค้า
กระทรวงพาณิชย์
19 มกราคม 2567